

องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 Components of Sports Management in Sports Schools for Excellence in the 5.0 Era

พชรพล คำสมาน¹ ปลวัวร์ รุจิรกาล² และละมุล รอดขวัญ³

Pracharapol Khamsaman¹, Palawat Rujirakan² and Lamun Rodkhwan³

¹ นักศึกษาปริญญาเอกหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

^{2,3} อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

¹ Doctor of Philosophy Program in Educational Administration innovation, College of Innovation Management,
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

^{2,3} Lecturer of the Doctor of Philosophy Program in Educational Administration innovation, College of
Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: pracharapol.kha@rmutr.ac.th¹, palawatrujirakan@rmutr.ac.th², rodkhwan.la@gmail.com³

Received: Mar. 23, 2025; Revised: Aug. 17, 2025; Accepted: Aug. 25, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิชาการฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และอธิบายองค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 โดยใช้ทฤษฎีระบบ (System theory) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษากระบวนการจัดการกีฬาแบบองค์รวมที่เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาอย่างยั่งยืนและสมดุล แนวคิดการจัดการกีฬาครอบคลุมการส่งเสริมสุขภาพของประชาชน บทความวิชาการได้จำแนกองค์ประกอบสำคัญของการจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศออกเป็น 10 ด้าน ได้แก่ 1) การส่งเสริมและจูงใจ 2) ความพร้อมของนักกีฬา 3) การบริหารจัดการองค์กร 4) วิทยาศาสตร์การกีฬา 5) สถานที่และอุปกรณ์ 6) ผู้ฝึกสอนผู้เชี่ยวชาญ 7) การคัดเลือกนักกีฬา 8) การฝึกซ้อม 9) การจัดประสบการณ์การแข่งขัน และ 10) งบประมาณ โดยองค์ประกอบเหล่านี้ส่งผลต่อการพัฒนากีฬาในโรงเรียนกีฬาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง นอกจากนี้ บทความวิชาการยังชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างจิตสำนึกทางกีฬาในทุกภาคส่วนของสังคมไทย เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและพัฒนาศักยภาพนักกีฬาให้เป็นเลิศทั้งในเชิงสุขภาพและอาชีพกีฬา ซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนากีฬาในยุค 5.0 อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้ ผลการศึกษายังเป็นแนวทางที่มีคุณค่าในการบริหารจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความเป็นเลิศในเวทีนานาชาติอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: การจัดการกีฬา โรงเรียนกีฬา ความเป็นเลิศ ยุค 5.0 เทคโนโลยีกีฬา

Abstract

This academic article aims to analyze and explain the components of sports management in sports schools to achieve excellence in the 5.0 era. The study employs System Theory as the primary conceptual framework to examine the holistic sports management process that emphasizes sustainable and balanced development of the sports industry. The sports management concept encompasses the promotion of public health. The article identifies ten essential components of sports management for excellence: 1) Promotion and Motivation, 2) Athlete Readiness, 3) Organizational Management, 4) Sports Science, 5) Facilities and Equipment, 6) Expert Coaches, 7) Athlete Selection, 8) Training, 9) Competition Experience Management, and 10) Budget. These components systematically

and continuously contribute to sports development in sports schools. Furthermore, the article highlights the importance of creating sports consciousness across all sectors of Thai society to promote physical exercise and develop athletes' potential for excellence in both health and professional sports. This serves as a fundamental foundation for effective and sustainable sports development in the 5.0 era. The study findings provide valuable guidelines for sports management administration in sports schools and related organizations to drive Thailand toward genuine excellence on the international stage.

Keywords: Sports management, Sports schools, Excellence 5.0 era, Sports technology

บทนำ

การกีฬามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งด้านสุขภาพกายและจิตใจ เป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาระดับบุคคล ครอบครัว และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศพัฒนาแล้วทั่วโลกใช้กระบวนการกีฬาเป็นเครื่องมือสร้างเครือข่ายชุมชน ปลุกฝังคุณธรรม วินัย และความรับผิดชอบ โดยองค์กรระดับประเทศและระหว่างประเทศส่งเสริมการใช้กีฬาและนันทนาการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชากร (พลรัตน์ วิไลรัตน์, 2563)

โรงเรียนกีฬามีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานทักษะกีฬาที่ถูกต้องให้แก่เยาวชน พัฒนาความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อยกระดับความสามารถสู่การเป็นตัวแทนประเทศในการแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ อย่างไรก็ตาม โรงเรียนกีฬาประสบปัญหาสำคัญหลายประการ ได้แก่ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญระดับนานาชาติ การปรับเปลี่ยนบุคลากรบ่อยครั้งทำให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน ข้อจำกัดด้านงบประมาณสำหรับการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับชาติ และความหลากหลายของชนิดกีฬาที่เปิดสอนซึ่งยากต่อการบริหารจัดการให้เป็นเลิศในทุกประเภท (Institute of Physical Education, 2021)

การพัฒนาโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศจำเป็นต้องมีการปรับปรุงรูปแบบการจัดการที่ครบถ้วน โดยบูรณาการผลการแข่งขันในทุกระดับมาเป็นตัวชี้วัดเพื่อพัฒนาระบบและยกระดับศักยภาพของสถานศึกษา ทั้งนี้ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาจึงเป็นกรอบสำคัญในการกำหนดแนวทางเพื่อความเป็นเลิศต่อไป

ปัญหาในการจัดการโรงเรียนกีฬา

ประเด็นปัญหาในการจัดการโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยตาม บริบท สภาพการณ์ และความท้าทายโรงเรียนกีฬาในประเทศไทยเป็นสถาบันการศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะและมีความแตกต่างจากสถานศึกษาทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากเป็นสถานศึกษาที่มีพันธกิจในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางด้านกีฬา โดยมีรูปแบบสถานศึกษาประเภทพักประจำ (Boarding School) ซึ่งผู้เรียนที่จะเข้าศึกษาในสถาบันดังกล่าวต้องผ่านกระบวนการคัดกรองและคัดเลือกอย่างเข้มข้น โดยมีเกณฑ์การพิจารณาที่ครอบคลุมหลายมิติ ทั้งในด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สมรรถภาพทางกาย บุคลิกภาพ และที่สำคัญคือความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาเฉพาะทางตามที่โรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้

โรงเรียนกีฬาในประเทศไทยได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาบนพื้นฐานของความสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีการบูรณาการหลักสูตรพิเศษที่มุ่งพัฒนานักเรียนที่มีความสามารถด้านกีฬาให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศตามศักยภาพของแต่ละบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2533 โรงเรียนกีฬาประสบความสำเร็จในการผลิตนักกีฬาที่มีคุณภาพและมีศักยภาพสูง จนสามารถเป็นตัวแทนประเทศไทยในการแข่งขันระดับนานาชาติได้อย่างต่อเนื่อง (พลรัตน์ วิไลรัตน์, 2563)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา โรงเรียนกีฬาในประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาเชิงคุณภาพที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาและการพัฒนานักกีฬา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรากฏการณ์ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการกีฬาและการเรียนลดลงอย่างมีนัยสำคัญ สอดคล้องกับรายงานการประเมินคุณภาพ

ภายนอกกรอบที่ 3 ที่ชี้ว่า โรงเรียนกีฬาทั่วประเทศยังมีปัญหาในมาตรฐานที่ 5 คือ ความรู้และทักษะตามหลักสูตร ซึ่งอยู่ในระดับ “ต้องปรับปรุง” หรือ “พอใช้” เท่านั้น (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2558)

ปัญหาดังกล่าวสะท้อนผ่านข้อมูลเชิงสถิติ เช่น อัตราการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนกีฬาในระดับอุดมศึกษา ที่ลดลง จำนวนนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นนักกีฬาทีมชาติหรือเข้าร่วมการแข่งขันระดับนานาชาติก็ลดลงเช่นกัน อีกทั้งแนวโน้มการประกอบอาชีพนักกีฬาอาชีพในรอบ 5 ปีที่ผ่านมายังลดลงอย่างต่อเนื่อง (กรมพลศึกษา, 2561) แม้โรงเรียนกีฬาจะพยายามปรับปรุงระบบการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) และมีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น สนามฝึกซ้อม หอพักนักเรียน ระบบโภชนาการ และกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพจิต (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2562) แต่ผลลัพธ์ที่ได้ยังไม่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายด้านคุณภาพและผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึง ช่องว่างด้านองค์ประกอบของการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา ซึ่งยังไม่มี การกำหนดแนวทางหรือปัจจัยสำคัญอย่างชัดเจนในการยกระดับสู่ความเป็นเลิศ โดยเฉพาะภายใต้บริบทของสังคมยุค 5.0 ที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาในอนาคตจำเป็นต้องอาศัยองค์ ความรู้แบบบูรณาการที่เน้น การจัดการเชิงกลยุทธ์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬา อย่างมีประสิทธิภาพ (พลรัตน์ วิไลรัตน์, 2563)

ดังนั้น การศึกษาเพื่อวิเคราะห์และกำหนด "องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ ในยุค 5.0" จึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแนวทางที่ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ยุคใหม่ อันจะนำไปสู่การพัฒนานักกีฬาที่มีคุณภาพในระดับประเทศและระดับนานาชาติ

องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0

องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 องค์ประกอบของการจัดการกีฬาใน โรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ การวิเคราะห์เชิงระบบในบริบทสังคมดิจิทัล การบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาให้บรรลุ เป้าประสงค์ตามวัตถุประสงค์และก้าวไปสู่ความเป็นเลิศในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะในบริบทของยุค 5.0 นั้น จำเป็น อย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องกำหนดแนวทางการจัดการอย่างเป็นระบบ และสร้างความเข้าใจในองค์ประกอบ ต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาและสถาบัน จากการศึกษาเชิงลึกผ่าน การวิเคราะห์เอกสาร งานศึกษาที่เกี่ยวข้องการสังเคราะห์องค์ประกอบ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสำรวจ ความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในระบบนิเวศของการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบัน การพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่ามีองค์ประกอบที่มีนัยสำคัญต่อการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ในโรงเรียนกีฬา 10 องค์ประกอบหลัก ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอรายละเอียดขององค์ประกอบแต่ละประการดังต่อไปนี้

สรุปองค์ประกอบที่ 1 การส่งเสริม สนับสนุน และการจูงใจ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ความสำคัญ การส่งเสริม สนับสนุน และการสร้างแรงจูงใจเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนบุคลากร และนักกีฬาให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและทุ่มเทเต็มที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรในยุค 5.0 ซึ่งต้องมีการจัดการ อย่างเป็นระบบและสร้างความรู้สึกร่วมกันในตัวบุคลากร (Yingyuad, 2021)

2. กลไกการสร้างแรงจูงใจ องค์กรต้องพัฒนากลไกสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เพื่กระตุ้นให้ บุคลากรมีความตั้งใจและความสุขในการทำงาน ส่งผลให้ผลงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง (Sukbamrungsil, 2020)

3. การดำเนินงานในโรงเรียนกีฬา

- จัดหาที่พักมาตรฐานสำหรับนักกีฬา
- เปิดโอกาสศึกษาต่อโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน
- มอบทุนการศึกษาและเกียรติบัตรเพื่อยกย่องความสำเร็จ
- จัดสรรเบี้ยเลี้ยงและสนับสนุนการเดินทางและที่พักระหว่างแข่งขัน
- เตรียมความพร้อมด้านการฝึกซ้อมอย่างครบถ้วน

4. ทฤษฎีสนับสนุน การดำเนินงานสอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow, 1954) ที่เน้นความต้องการตั้งแต่พื้นฐานจนถึงความสำเร็จในชีวิต และทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959) ที่แยกปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนในการทำงาน

สรุป การส่งเสริม สนับสนุน และการจูงใจในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการศึกษาประกอบด้วย การดำเนินงานหลากหลายมิติ ตั้งแต่การเจ้าหน้าที่พัสดุ การเปิดโอกาสทางการศึกษา การมอบทุนและเกียรติบัตร จนถึง การสนับสนุนด้านการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อสร้างความรู้สึกรักคุณค่าและกระตุ้นให้บุคลากรและนักกีฬาปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพในยุค 5.0

สรุปองค์ประกอบที่ 2 ความพร้อมของนักกีฬา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ความพร้อมด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Readiness) สมรรถภาพทางกายเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญสำหรับนักกีฬาในแต่ละชนิดกีฬา ประกอบด้วย ความอดทนของระบบไหลเวียนและหายใจ, ความอดทนและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ, การประสานประสาทและกล้ามเนื้อ, ความคล่องแคล่ว, ความอ่อนตัว และความแข็งแรงพลังสูงในช่วงเวลาสั้นๆ การพัฒนาที่เหมาะสมตามชนิดกีฬาช่วยเพิ่มศักยภาพและลดความเสี่ยงบาดเจ็บ (วิจารณ์, 2563; สมชาย, 2561; จรินทร์, 2562)

2. ความพร้อมด้านจิตใจ (Psychological Readiness) จิตใจมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย ความตั้งใจและอุทิศตน, ความมานะ, ความเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม, ความเสียสละ, ความหนักแน่นทางอารมณ์ และความอดทนต่อคำวิจารณ์ นักกีฬาที่มีวินัยและควบคุมตนเองได้ดีมีโอกาสสูงที่จะประสบความสำเร็จ (สืบสาย, 2564; ดนัย, 2563)

3. ความพร้อมด้านสติปัญญา (Cognitive Readiness) นักกีฬาต้องมีความสามารถเรียนรู้และประยุกต์ใช้เทคนิคใหม่ ๆ ตัดสินใจภายใต้ความกดดัน และเข้าใจกลยุทธ์การแข่งขัน รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลและปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีในยุค 5.0 (ประสิทธิ์, 2564; ทวีศักดิ์, 2565)

4. ความพร้อมด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Readiness) ทักษะมนุษยสัมพันธ์ เช่น บุคลิกภาพ และการแสดงออก, ทักษะการสื่อสาร, การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น และภาวะผู้นำ มีความสำคัญต่อความสำเร็จในกีฬาทیم และบุคคล ช่วยสร้างความสามัคคีและประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและแข่งขัน (นิติพล, 2563; พัทธยา, 2564)

5. ความพร้อมด้านเทคนิค (Technical Readiness) ความชำนาญในทักษะพื้นฐาน, การพัฒนาเทคนิคเฉพาะตัว, ความคิดสร้างสรรค์ และการวิเคราะห์เทคนิคคู่แข่งเป็นปัจจัยสำคัญ การฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและเปิดรับเทคนิคใหม่ช่วยให้นักกีฬามีความได้เปรียบในการแข่งขัน (สุพิตร, 2562; ธงชัย, 2563)

สรุป ความพร้อมทั้ง 5 ด้านนี้เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 โรงเรียนกีฬาควรมีระบบคัดเลือกและพัฒนา นักกีฬาอย่างบูรณาการ เพื่อสร้างนักกีฬาที่สมบูรณ์แบบทั้งศักยภาพและคุณภาพ

สรุปองค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการองค์กร จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. หลักการบริหารจัดการองค์กรกีฬา การบริหารจัดการองค์กรกีฬานั้นกระบวนการหลัก 4 ประการ ได้แก่

- การวางแผน กำหนดเป้าหมายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดทิศทางการทำงานที่มีประสิทธิภาพ (สมคิด บางโม, 2562)
- การจัดองค์กร แบ่งโครงสร้าง หน้าที่ และทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อรองรับการดำเนินงาน (จรรยาพร ธรณินทร์, 2564)
- การปฏิบัติการ นำแผนไปสู่การปฏิบัติจริงโดยประสานงานทุกฝ่ายให้ร่วมมือกัน (นาวัน มุสิกสาร, 2563)
- การควบคุม ตรวจสอบและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (ธงชัย สันติวงษ์, 2563)

ในยุค 5.0 มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม เช่น ระบบสารสนเทศและปัญญาประดิษฐ์มาใช้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร (สมนึก ภัททิยธนี, 2565)

2. โครงสร้างการบริหารจัดการองค์กร โรงเรียนกีฬาควรกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายที่ชัดเจน โดยแบ่งโครงสร้างการบริหารเป็นฝ่ายต่าง ๆ ได้แก่

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- ฝ่ายบริหารงานแผน
- ฝ่ายบริหารงานวิชาการ
- ฝ่ายพัฒนากีฬา
- ฝ่ายกิจการนักเรียน
- ฝ่ายหอพัก
- ฝ่ายประกันคุณภาพ
- แต่ละฝ่ายรับผิดชอบภารกิจเฉพาะและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ พร้อมกระจายอำนาจตัดสินใจ เพื่อความคล่องตัว (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2563; จรวยพร ธรณินทร์, 2564; นาวัน มุสิกสาร, 2563)

3. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและเครือข่ายความร่วมมือ การบริหารจัดการองค์กรโรงเรียนกีฬา ในยุค 5.0 เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและสร้างเครือข่ายกับ

- สถาบันการศึกษา
- สมาคมกีฬา
- หน่วยงานรัฐ
- ภาคเอกชน
- สถาบันวิทยาศาสตร์การกีฬา
- การมีส่วนร่วมช่วยระดมทรัพยากรและประสบการณ์จากหลายฝ่าย สร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความยั่งยืน (สมบัติ คชสิทธิ์, 2564; ประมวล ศิริพันธ์แก้ว, 2565)

4. การบริหารจัดการคุณภาพและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนกีฬาควรกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดความสำเร็จ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ และนำผลการประเมินมาปรับปรุงต่อเนื่อง พร้อมส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดการความรู้ รวมถึงบริหารความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับอนาคตและสร้างความยั่งยืน (อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์, 2564; สุรศักดิ์ เก้าเอี้ยน, 2565)

สรุป การบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพในยุค 5.0 ต้องมีโครงสร้างชัดเจน ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผสานการมีส่วนร่วม และเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อขับเคลื่อนโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

สรุปองค์ประกอบที่ 4 วิทยาศาสตร์การกีฬา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. สรีรวิทยาการกีฬา (Sports Physiology) ศึกษาการทำงานของอวัยวะตอบสนองต่อการออกกำลังกาย แบ่งเป็นการออกกำลังกายแบบเฉียบพลันและแบบเรื้อรัง โดยใช้เทคโนโลยีวัดและติดตามสภาพร่างกายแบบเรียลไทม์ เพื่อปรับโปรแกรมฝึกซ้อมให้เหมาะสม

2. ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา (Sports Biomechanics) นำหลักกลศาสตร์มาวิเคราะห์แรงและการเคลื่อนไหวของร่างกาย ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์การเคลื่อนไหวด้วยคอมพิวเตอร์ เซนเซอร์อัจฉริยะ และ AI เพื่อปรับปรุงเทคนิคและออกแบบโปรแกรมฝึกซ้อมเฉพาะบุคคล

3. จิตวิทยาการกีฬา (Sports Psychology) ส่งเสริมสุขภาพจิตและพัฒนาศักยภาพทางจิตใจ เช่น ความเชื่อมั่น การจัดการความเครียด และแรงจูงใจ โดยใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงและแอปพลิเคชันติดตามสภาวะทางจิต

4. โภชนาการการกีฬา (Sports Nutrition) วางแผนโภชนาการเฉพาะบุคคลโดยใช้การวิเคราะห์พันธุกรรมและเมตาบอลิซึม เพื่อสนับสนุนสมรรถภาพทางกายและการฟื้นฟู

5. เวชศาสตร์การกีฬา (Sports Medicine) เน้นการป้องกัน วินิจฉัย และรักษาการบาดเจ็บ พร้อมใช้เทคโนโลยีตรวจวินิจฉัยเสมือนจริงและระบบเฝ้าระวังอัจฉริยะ เพื่อวางแผนป้องกันและฟื้นฟูอย่างมีประสิทธิภาพ

6. เทคโนโลยีการกีฬา (Sports Technology) ใช้เทคโนโลยีสำคัญ เช่น Big Data, IoT, AI, VR และ AR เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลนักกีฬา ติดตามผลการฝึกซ้อม และจำลองสถานการณ์แข่งขัน เพิ่มประสิทธิภาพการฝึกและการแข่งขัน

สรุป วิทยาศาสตร์การกีฬาบูรณาการองค์ความรู้จากหลายสาขาและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โรงเรียนกีฬายุค 5.0 ต้องลงทุนในบุคลากร เทคโนโลยี และเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในระดับชาติและนานาชาติ

สรุปองค์ประกอบที่ 5 สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. สนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขัน สนามฝึกซ้อมและแข่งขันที่ได้มาตรฐานเป็นปัจจัยสำคัญช่วยให้นักกีฬาฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพและเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันจริง สนามควรมีลักษณะใกล้เคียงสนามแข่งขันจริง และมีระบบไฟฟ้าส่องสว่างเพื่อรองรับการฝึกซ้อมกลางคืน รวมทั้งมีสนามในร่มและกลางแจ้งเพื่อรองรับสภาพอากาศที่เปลี่ยนแปลง (เจริญ กระบวนรัตน์, 2561; วัฒนา สุทธิพันธุ์, 2565; ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, 2562; สุพิตร สมหาโต, 2562; จรินทร์ ธานีรัตน์, 2562; เฉลิ้ม ชัยชราภรณ์, 2563)

2. วัสดุอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์กีฬาคุณภาพสูงและเพียงพอช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกซ้อมและลดความเสียหายบาดเจ็บ อุปกรณ์ควรทันสมัย ปลอดภัย และเหมาะสมกับพัฒนาการของนักกีฬา พร้อมบูรณาการเทคโนโลยี เช่น เซ็นเซอร์อัจฉริยะสำหรับวัดข้อมูลแบบเรียลไทม์ รวมถึงการบำรุงรักษาและทดแทนอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ (สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2561; วิเชียร บุญสุวรรณ, 2563; ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563; พิชิต ภูติจันทร์, 2562; ศิลปชัย สุวรรณธาดา, 2563)

3. สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจรช่วยสนับสนุนการฝึกซ้อมและพัฒนาศักยภาพนักกีฬา เช่น ห้องพยาบาล ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา ห้องฟิตเนส ห้องเรียนมัลติมีเดีย หอพักที่ปลอดภัยและสะอาด ศูนย์โภชนาการ และระบบขนส่งที่มีประสิทธิภาพ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ขั้นสูงและระบบวิเคราะห์ดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลและติดตามนักกีฬา (ธีรวัฒน์ กล้าหาญ, 2562; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2563; ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์, 2564; ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563; ทยา เจียรวัฒนาวิทย์, 2563; ชัยพงษ์ เกียรติสุรนนท์, 2562; นงลักษณ์ ปรีชาดิเรก, 2563; ธาปนา บุญหล้า, 2564; ประภาส โพธิ์ทองสุนันท์, 2563)

4. การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในสิ่งอำนวยความสะดวกยุค 5.0 การใช้ระบบอัจฉริยะ เช่น Smart Stadium ที่ควบคุมแสงสว่างและความปลอดภัยผ่านแอปพลิเคชัน ระบบติดตามและวิเคราะห์การฝึกซ้อมด้วย IoT ระบบจัดการข้อมูลนักกีฬาด้วย Big Data และ AI รวมถึงเทคโนโลยี VR/AR ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกซ้อมและการวางแผนพัฒนานักกีฬาอย่างแม่นยำ (พิชัย ผิวคราม, 2564; สมพงษ์ ชูรัตน์, 2564; ชัยวัฒน์ สมบูรณ์นำเศรษฐ์, 2564; ธีรพงษ์ แก่นอินทร์, 2565)

สรุป สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้มาตรฐาน ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 การวางแผนการใช้งานและบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบ พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือ จะช่วยให้การพัฒนากีฬาในโรงเรียนกีฬามีความยั่งยืนและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปองค์ประกอบที่ 6 ผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ความสำคัญของผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญ ผู้ฝึกสอนกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะ เทคนิค และทัศนคติของนักกีฬา รวมถึงการวางแผนการฝึกซ้อมและการแข่งขันอย่างเป็นระบบ (Krabuannat, 2002; Gilbert & Trudel, 2004) คุณภาพของผู้ฝึกสอนมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของนักกีฬา โดยโรงเรียนกีฬาที่มีผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญสูงจะสามารถผลิตนักกีฬาระดับนานาชาติได้มากกว่า (วัชรพงษ์ ปะติเส, 2563) นอกจากนี้ ผู้ฝึกสอนยังมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพ ทัศนคติ และค่านิยมของนักกีฬา (Cushion & Jones, 2006)

2. การจัดการและพัฒนาผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญในยุค 5.0

- การจัดหาและพัฒนาบุคลากร โรงเรียนกีฬาควรจัดหาผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักสรีรวิทยาการออกกำลังกาย นักโภชนาการกีฬา และนักจิตวิทยาการกีฬา ให้เพียงพอต่อความต้องการ (สุกัญญา พานิชเจริญนาม, 2564) โดยอัตราส่วนผู้ฝึกสอนต่อนักกีฬาคควรเหมาะสมตามมาตรฐานสากล (International Council for Coaching Excellence, 2021)
- การส่งเสริมพัฒนาตนเอง: ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาความรู้และทักษะอย่างต่อเนื่อง ผ่านการศึกษาต่อ การอบรม และการฝึกปฏิบัติ (อภิวัชร สุวรรณรัตน์, 2563; Lara-Bercial et al., 2017)
- การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือ ส่งเสริมการเป็นผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสินในระดับสมาคมกีฬาและนานาชาติ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ (มนตรี ฉัตรมงคล, 2564; Sotiriadou & De Bosscher, 2018)

3. การบูรณาการวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี ยุค 5.0 เน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น ระบบวิเคราะห์การเคลื่อนไหว (Motion Analysis), การติดตามสมรรถภาพ (Physical Performance Tracking), Big Data, VR/AR และ AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกซ้อมและลดความเสียหายบาดเจ็บ (สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2565; James et al., 2020)

4. ความท้าทายและแนวทางแก้ไข ปัญหาหลัก ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรเชี่ยวชาญ งบประมาณจำกัด และการปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีใหม่ รวมถึงขาดหลักสูตรพัฒนาผู้ฝึกสอนที่ทันสมัย (ศักดิ์ชัย ยงค์วัฒนา, 2565) แนวทางแก้ไขคือ การวางแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว การสร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบัน ศึกษา การแสวงหางบประมาณ และการพัฒนาระบบประเมินคุณภาพผู้ฝึกสอน (สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ, 2564; Hums & MacLean, 2018)

สรุป ผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 การจัดการที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาต่อเนื่อง การสร้างเครือข่าย และการบูรณาการเทคโนโลยี จะช่วยยกระดับมาตรฐานการฝึกสอนและส่งเสริมให้นักกีฬาพัฒนาศักยภาพได้อย่างยั่งยืน

สรุปองค์ประกอบที่ 7 การคัดเลือนักกีฬา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

7.1 การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์เป็นกระบวนการสำคัญในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง ต้องใช้สื่อหลากหลายช่องทางและดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะยุค 5.0 ที่เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ช่วยวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายได้แม่นยำขึ้น (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2563; ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563) การประชาสัมพันธ์ควรดำเนินการล่วงหน้า 3-6 เดือน พร้อมสร้างเครือข่ายกับสถาบันการศึกษาและสมาคมกีฬาเพื่อเพิ่มช่องทางเข้าถึงผู้มีศักยภาพ (จรรยา แก่นวงษ์คำ, 2564; สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์, 2561)

7.2 การชี้แจงหลักและวิธีการคัดเลือก การชี้แจงหลักเกณฑ์และวิธีการอย่างชัดเจนช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกันและเพิ่มความพึงพอใจของผู้สมัคร โดยต้องครอบคลุมช่วงเวลาฝึกซ้อม สถานที่ คุณสมบัติ เกณฑ์ประเมิน และกระบวนการตัดสิน (วรรณิ์ เดียววิศเรศ, 2564; ชัชชัย โกมารทัต, 2563) ในยุค 5.0 สามารถใช้ AR/VR จำลองสถานการณ์เพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น (ปราณี คูเจริญไพศาล, 2564)

7.3 การพิจารณาศักยภาพของผู้เล่น การประเมินต้องครอบคลุมหลายมิติ ได้แก่

- สุขภาพและความเหมาะสมทางกายภาพ โดยใช้ Health Monitoring และ Biometric Analysis (เจริญ กระบวนรัตน์, 2563; วิริยา บุญชัย, 2564)
- สมรรถภาพทางร่างกาย เช่น ความแข็งแรง ความเร็ว ใช้ Motion Capture และ Performance Analytics (สุพิตร สมบัติโต, 2562)
- ทักษะกีฬา ใช้ AI-based Skill Analysis (จตุพร ขาวมะลิ, 2565)
- จิตใจ ประเมินแรงจูงใจและควบคุมอารมณ์ด้วย Neurofeedback (อุดม พิมพา, 2564)
- สถิติปัญหา ใช้ VR Simulation ประเมินการตัดสินใจ (กิตติพงษ์ เทพพานิช, 2563)

- มนุษย์สัมพันธ์ ประเมินผ่านกิจกรรมกลุ่มและสังเกตพฤติกรรม (ประพันธ์ เกียรติเฝ้า, 2564) ทีมประเมินควรประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญหลากหลายสาขาเพื่อความรอบด้าน (พรพิมล วรภูมิพุทธพงศ์, 2564)

7.4 การคัดตัว การตัดสินใจคัดเลือกต้องใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์และกระบวนการโปร่งใส มีคณะกรรมการหลากหลายและเกณฑ์ชัดเจน (ยงยุทธ ต้นสาลี, 2565; จรวย แก่นวงศ์คำ, 2564) การแจ้งผลควรสุภาพและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนา (พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2563) พร้อมดูแลสภาพจิตใจผู้ไม่ผ่านคัดเลือก (ธีรพงษ์ คำพุ่ม, 2564) เทคโนโลยี Big Data Analytics ช่วยสนับสนุนการตัดสินใจ (วิชิต คณิงสุขเกษม, 2564)

7.5 การพัฒนาระบบการคัดเลือกในยุค 5.0

- ใช้เทคโนโลยี AI, Machine Learning, Motion Capture และ Biometric Analysis เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพแม่นยำ (สามิตา สุนธมณี, 2565; ชนกนันท์ ราตรี, 2565)
- คัดเลือกแบบองค์รวม ครอบคลุมศักยภาพทางกีฬา วิชาการ และคุณลักษณะส่วนบุคคล (เกษม นครเขตต์, 2564)
- สร้างระบบติดตามและค้นหาผู้มีพรสวรรค์ด้วย Digital Platform และ Big Data (สมพร แสงชัย, 2565)
- สร้างระบบคัดเลือกโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยใช้ Blockchain ในการบันทึกข้อมูล (สมบัติ กาญจนกิจ, 2563)

สรุป การเลือกนักกีฬาที่มีประสิทธิภาพในยุค 5.0 ต้องมีการประชาสัมพันธ์ทั่วถึง ชี้แจงกระบวนการชัดเจน ประเมินศักยภาพรอบด้าน และตัดสินใจอย่างโปร่งใส โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพ พร้อมพัฒนาระบบแบบองค์รวมเพื่อสร้างนักกีฬาที่มีศักยภาพยั่งยืนสู่ความเป็นเลิศ

สรุปองค์ประกอบที่ 8 การฝึกซ้อม จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ความสำคัญของการฝึกซ้อม การฝึกซ้อมเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนานักกีฬาให้มีสมรรถนะครบทุกด้าน ทั้งทักษะ สมรรถภาพทางกาย และสภาพจิตใจ โดยผู้ฝึกสอนต้องวางแผนและควบคุมการฝึกซ้อมอย่างใกล้ชิดเพื่อพัฒนาศักยภาพสูงสุด (สมคิด สอนศรี, 2561; ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563)
2. ประเภทของการฝึกซ้อม
 - การฝึกเทคนิค แบ่งเป็น
 - 1.1 เทคนิคพื้นฐาน ที่ต้องฝึกจนชำนาญก่อนพัฒนาเทคนิคขั้นสูง (นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, 2562)
 - 1.2 เทคนิคพลิกแพลง ที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวและเทคโนโลยีวิเคราะห์การเคลื่อนไหวช่วยพัฒนา (วิชิต คณิงสุขเกษม, 2563)
 - การฝึกสมรรถภาพทางกาย สำคัญสำหรับทุกประเภทกีฬา โดยใช้เทคโนโลยีติดตามสมรรถภาพและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อปรับแผนฝึกให้เหมาะสม (พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2564; ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์, 2565)
3. ระยะของการฝึกซ้อม
 - ระยะเตรียมตัว (5-7 เดือน): ฝึกสมรรถภาพทั่วไปและเทคนิคจากง่ายไปยาก ใช้ AI และโปรแกรมจำลองช่วยวางแผน (ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์, 2564)
 - ระยะแข่งขัน (2-4 เดือน): รักษาสมรรถภาพสูงสุด ลดปริมาณฝึกสมรรถภาพเล็กน้อย แต่ฝึกเทคนิคต่อเนื่อง ใช้ระบบติดตามส่วนตัว (กรมพลศึกษา, 2563)
 - ระยะพัก (1-2 เดือน): พักผ่อนแบบออกกำลังกายเบา ๆ ใช้ VR และเกมเพื่อสุขภาพช่วยรักษาสมรรถภาพ (ประโยชน์ บุญสินสุข, 2564; ธีรพงษ์ แก่นอินทร์, 2565)
4. การบริหารจัดการการฝึกซ้อม

โรงเรียนกีฬาคควรมีหลักสูตรฝึกซ้อมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและอายุนักกีฬา วางแผนระยะสั้นและยาว พร้อมประเมินผลสม่ำเสมอ ผู้ฝึกสอนต้องใกล้ชิดและดูแลนักกีฬาอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561)

5. การบูรณาการองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา

การฝึกซ้อมควรนำองค์ความรู้ด้านสรีรวิทยา ชีวกลศาสตร์ จิตวิทยา โภชนาการ และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ โดยทีมสหวิทยาการร่วมกันพัฒนานักกีฬาอย่างองค์รวม (ศักดิ์ชาย ท้าวสุวรรณ, 2564; สมหวัง โอซารส, 2565)

สรุปการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพและการบริหารจัดการที่เหมาะสมในยุค 5.0 โดยใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา พร้อมการดูแลอย่างใกล้ชิดจากผู้ฝึกสอน จะช่วยยกระดับศักยภาพนักกีฬาโรงเรียนกีฬาให้ก้าวสู่ความเป็นเลิศระดับสากลได้อย่างยั่งยืน

สรุปองค์ประกอบที่ 9 การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬาสังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. ความสำคัญของประสบการณ์ในการแข่งขัน

ประสบการณ์จากการแข่งขันช่วยให้ให้นักกีฬาเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เข้าใจสถานการณ์จริง และปรับตัวรับมือกับความกดดันในสนาม (สุทธิพงษ์ บุญเลิศ, 2562; ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563)

2. ประเภทของประสบการณ์ในการแข่งขัน

- ประสบการณ์ตรง : การลงแข่งขันจริง สัมผัสบรรยากาศและความกดดันในสนาม ซึ่งเป็นสิ่งที่เทคโนโลยีไม่สามารถทดแทนได้ (วิจารณ์ พานิช, 2563; พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2564)
- ประสบการณ์ทางอ้อม: การรับรู้ผ่านการชมการแข่งขัน การเรียนรู้จากผู้ฝึกสอนหรือวิดีโอ โดยใช้เทคโนโลยี VR และแอปพลิเคชันช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ (นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, 2562; ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์, 2565)

3. แนวทางการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน

- สนับสนุนให้นักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทุกระดับ ตั้งแต่ท้องถิ่นถึงนานาชาติ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์และประเมินสมรรถนะ (กรมพลศึกษา, 2563; ประโยชน์ บุญสินสุข, 2564)
- จัดการแข่งขันภายในโรงเรียนเป็นพื้นที่ปลอดภัยสำหรับฝึกทักษะ พร้อมใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะช่วยยกระดับประสบการณ์ (ชินนทร์ชัย อินทราภรณ์, 2564; วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2564)
- สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันกีฬาอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และพัฒนาทักษะ (สมคิด สอนศรี, 2561; กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565)
- สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น กระบวนการสะท้อนคิดหลังการแข่งขัน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยบันทึกและวิเคราะห์ (สนธยา สีละมอด, 2562; ศักดิ์ชาย ท้าวสุวรรณ, 2564)
- บูรณาการเทคโนโลยี VR, AR, Big Data, IoT, AI และแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อจำลองสถานการณ์วิเคราะห์ข้อมูล และแลกเปลี่ยนความรู้ (สมหวัง โอซารส, 2565)

4. ประโยชน์ของการจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน

- พัฒนาทักษะและความสามารถทางกีฬา (ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, 2563)
- เสริมทักษะจิตใจและอารมณ์ เช่น การจัดการความกดดันและสมาธิ (นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร, 2562)
- ปลุกฝังคุณธรรมและจริยธรรม เช่น น้ำใจนักกีฬาและการเคารพกฎกติกา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2561)
- สร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์ในวงการกีฬา (สมคิด สอนศรี, 2561)
- เตรียมความพร้อมสู่การเป็นนักกีฬาอาชีพ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2565)

5. ข้อพิจารณาในการจัดประสบการณ์

- คำนึงถึงระดับความสามารถและความพร้อมของนักกีฬา เพื่อเลือกการแข่งขันที่เหมาะสม (พิชิต เมืองนาโพธิ์, 2564)
- จัดสมดุลระหว่างการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อไม่ให้เกิดการพัฒนาทักษะพื้นฐาน (สนธยา สีละมอด, 2562)
- เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลการแข่งขัน โดยเฉพาะในระดับเยาวชน (วิจิต คุ้มสุขเกษม, 2563)
- มีระบบสนับสนุนและติดตามประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากประสบการณ์การแข่งขัน

สรุปการจัดประสบการณ์ในการแข่งขันอย่างมีระบบและบูรณาการเทคโนโลยีสมัยใหม่ในยุค 5.0 ช่วยให้นักกีฬาพัฒนาทักษะทั้งทางกายและจิตใจ พร้อมสร้างคุณธรรมและเครือข่ายที่แข็งแกร่ง นำไปสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

สรุปองค์ประกอบที่ 10 งบประมาณ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกในโรงเรียนกีฬา สังกัดสถาบันการพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1. การจัดทำงบประมาณ การจัดทำงบประมาณเริ่มจากการตั้งคณะทำงานที่มีความรู้และเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกีฬา เพื่อให้ครอบคลุมความต้องการทุกฝ่าย (ธงชัย สันติวงษ์, 2562) พร้อมกำหนดกรอบระยะเวลาอย่างชัดเจน และตรวจสอบรายละเอียดงบประมาณอย่างรอบคอบก่อนเสนอคณะกรรมการ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2563; ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ, 2563) โดยยุค 5.0 ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยบริหารจัดการเวลาและตรวจสอบข้อมูล

2. การอนุมัติงบประมาณ มีคณะทำงานพิจารณาหลักกรองงบประมาณรายจ่ายประจำปีก่อนเสนอคณะกรรมการบริหารกีฬาของโรงเรียน ซึ่งอาจอนุมัติแบบมีเงื่อนไข (สุพงษ์ มาลี, 2563) และใช้ระบบดิจิทัลลดขั้นตอนซ้ำซ้อน เพิ่มความโปร่งใส (ณรงค์ สัจพันธ์โรจน์, 2564)

3. การบริหารงบประมาณ ผู้บริหารต้องมีข้อมูลครบตั้งแต่แผนงานจนถึงงบประมาณ และมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นเพื่อความเข้าใจภาพรวมและความรวดเร็วในการดำเนินงาน (วรเดช จันทรศร, 2562; ปรีชา กลิ่นรัตน์, 2563) พร้อมบริหารจัดการความเสี่ยงและควบคุมต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ (นันทสรี สุขโต, 2564) โดยเทคโนโลยีดิจิทัลช่วยติดตามการใช้จ่ายแบบเรียลไทม์ (อัจฉรา จันทรฉาย, 2564)

4. การติดตามประเมินผล การจัดทำรายงานและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าและปัญหา (สมบัติ อารัมธัญวงศ์, 2563) โดยยุค 5.0 ใช้ Big Data Analytics และ AI ช่วยวิเคราะห์และคาดการณ์แนวโน้มอย่างแม่นยำ (ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์, 2564)

5. เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการบริหารงบประมาณ การใช้ระบบงบประมาณดิจิทัลช่วยลดขั้นตอนและเพิ่มความแม่นยำ (พสุ เดชะรินทร์, 2564) ระบบติดตามงบประมาณแบบเรียลไทม์ช่วยให้ผู้บริหารรับรู้สถานะการเงินทันที (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2563) และ Big Data ช่วยวางแผนงบประมาณในอนาคต (วิเชียร วิทยอุดม, 2564) ขณะที่ AI ช่วยวิเคราะห์และคาดการณ์การใช้จ่ายงบประมาณ (จิรประภา อัครบวร, 2564)

สรุปการบริหารงบประมาณในโรงเรียนกีฬายุค 5.0 ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตามวงจรงบประมาณ ตั้งแต่จัดทำ อนุมัติ บริหาร และติดตามประเมินผล พร้อมใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส ช่วยพัฒนาศักยภาพนักกีฬาและบุคลากรสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาควรกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนสำหรับการพัฒนาโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลกับการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าการบูรณาการเทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางกีฬา

1.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี เช่น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์การกีฬา และอุปกรณ์วิเคราะห์ทักษะกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการที่พบในงานศึกษาว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนานักกีฬา

1.3 ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกีฬา สถาบันการศึกษา หน่วยงานกีฬา และภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นข้อเสนอที่มาจากผลการศึกษาที่พบว่าเครือข่ายความร่วมมือช่วยเสริมศักยภาพการพัฒนา กีฬา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา

2.1 รับโครงสร้างองค์กรให้มีความคล่องตัว ลดขั้นตอนซ้ำซ้อน และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ตามผลการศึกษาที่ชี้ว่าการบริหารที่มีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการพัฒนา กีฬาได้ดีขึ้น

2.2 พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรบุคคลโดยเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัล การวิเคราะห์ข้อมูล และการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรในยุค 5.0 ตามผลการศึกษา

2.3 พัฒนาระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศด้านกีฬา (Sports Information System) เพื่อการวางแผน ติดตาม และประเมินผลการพัฒนานักกีฬา ซึ่งงานศึกษาระบุว่าการใช้ระบบข้อมูลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหาร

2.4 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงและแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉิน เพื่อความต่อเนื่องในการบริหารจัดการ แม้ในสถานการณ์วิกฤติ ซึ่งเป็นข้อเสนอที่สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบช่องว่างด้านการบริหารจัดการ ความเสี่ยง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนานักกีฬา

3.1 พัฒนาระบบคัดเลือกนักกีฬาที่มีมาตรฐานและใช้เทคโนโลยีประเมินศักยภาพ เพื่อให้ได้ ผู้มีพรสวรรค์และศักยภาพสูงตามผลการศึกษาที่ชี้ว่าการคัดเลือกที่มีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มโอกาสความสำเร็จ

3.2 พัฒนาระบบฝึกซ้อมทันสมัยโดยใช้เทคโนโลยี เช่น การวิเคราะห์การเคลื่อนไหว (Motion Analysis), ความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality), และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices) ซึ่งงานศึกษา พบว่าเทคโนโลยีเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกซ้อม

3.3 พัฒนาระบบดูแลสุขภาพและฟื้นฟูสมรรถภาพที่ครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ และวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่เน้นการดูแลสุขภาพนักกีฬาเพื่อความยั่งยืน

3.4 ส่งเสริมทักษะชีวิตและทักษะอาชีพแก่นักกีฬา เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับอาชีพหลังเลิกเล่นกีฬา ตามข้อค้นพบที่นักกีฬาต้องการการสนับสนุนด้านนี้เพื่อความมั่นคงในอนาคต

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป

4.1 ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขข้อจำกัด ด้านการบริหารที่พบในการศึกษานี้

4.2 ศึกษาการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ เพื่อพัฒนา วิธีการฝึกซ้อมและประเมินผลที่เหมาะสมกับยุค 5.0

4.3 ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักกีฬาในยุค 5.0 เพื่อระบุองค์ประกอบที่สำคัญ และแนวทางพัฒนาเพิ่มเติม

4.4 ศึกษาเชิงเปรียบเทียบรูปแบบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาของไทยกับประเทศที่ ประสบความสำเร็จ เพื่อเรียนรู้และปรับใช้แนวปฏิบัติที่เหมาะสม

สรุป ข้อเสนอแนะทั้งหมดนี้มาจากผลการศึกษาที่ชัดเจน และข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารังต่อไป เน้นประเด็นที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาต่อยอดจากข้อจำกัดและผลการศึกษาเดิม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา โรงเรียนกีฬาและนักกีฬาในยุค 5.0

บทสรุป

ผลการศึกษาองค์ประกอบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 มีรายละเอียดดังนี้

1. การปรับตัวของโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 เน้นการผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัลกับการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โรงเรียนกีฬาจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการให้ทันสมัย สอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2563) ที่ระบุว่า องค์กรในยุค 5.0 จำเป็นต้องมีโครงสร้างการบริหารงานแบบใหม่ที่มีความคล่องตัวและปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ ได้แก่ ระบบการวิเคราะห์ข้อมูล ขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) เพื่อวางแผนพัฒนานักกีฬา เทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Virtual Reality) เพื่อการฝึกซ้อม และอุปกรณ์อัจฉริยะ (Smart Devices) เพื่อติดตามประเมินผลการฝึกซ้อม ช่วยยกระดับประสิทธิภาพ การพัฒนานักกีฬาอย่างมีนัยสำคัญ 2. การพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนกีฬา การพัฒนาบุคลากรเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับงานศึกษาของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2564) ที่พบว่า

การจัดทำกรอบอัตรากำลังและแผนพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้บุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ในยุค 5.0 บุคลากรโรงเรียนกีฬา โดยเฉพาะผู้ฝึกสอนและผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา จำเป็นต้องพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนานักกีฬา และทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ 3. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ครอบคลุมศาสตร์ด้านการกีฬา และรองรับอุตสาหกรรมกีฬา เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ สอดคล้องกับแนวคิดของ สมุน อมรวิวัฒน์ (2563) ที่กล่าวว่า หลักสูตรที่มีคุณภาพและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมกีฬาจะช่วยให้นักเรียนมีความพร้อมในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการเรียนการสอน และการฝึกซ้อม เช่น แพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ สื่อมัลติมีเดียในการจัดการเรียนการสอน และเทคโนโลยีในการวิเคราะห์และพัฒนาทักษะกีฬา ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาและการฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 จำเป็นต้องดำเนินการอย่างบูรณาการภายใต้ 10 องค์ประกอบหลักคือ 1.การส่งเสริม สนับสนุน และการจูงใจ เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันและสร้างแรงจูงใจให้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะนักกีฬาและบุคลากร ให้เกิดความมุ่งมั่นและความผูกพันในการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ 2.ความพร้อมของนักกีฬา ครอบคลุมทั้งสมรรถภาพทางกาย จิตใจ ทักษะกีฬา และคุณลักษณะด้านวินัย ซึ่งเป็นผลลัพธ์จากระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ 3. การบริหารจัดการองค์กร ต้องมีโครงสร้างที่คล่องตัว ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผน ติดตาม และประเมินผล เช่น ระบบ Big Data เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลนักกีฬา และระบบจัดการทรัพยากรแบบอัจฉริยะ 4. วิทยาศาสตร์การกีฬา เป็นฐานความรู้สำคัญในการออกแบบโปรแกรมฝึกซ้อม การฟื้นฟูร่างกาย และการวิเคราะห์สมรรถภาพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการฝึกและลดความเสี่ยงจากการบาดเจ็บ 5. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องมีความทันสมัย ปลอดภัย และเพียงพอต่อการฝึกซ้อม โดยควรบูรณาการเทคโนโลยี เช่น Smart Devices, ระบบเซ็นเซอร์ และสื่อดิจิทัลเข้ากับอุปกรณ์กีฬา 6. ผู้ฝึกสอน และผู้เชี่ยวชาญ ต้องมีความรู้ทันสมัย ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา การวิเคราะห์ข้อมูล และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อปรับปรุงรูปแบบการฝึกซ้อมให้เหมาะสมกับนักกีฬาแต่ละราย 7. การคัดเลือกนักกีฬา ควรใช้เกณฑ์ที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย ทักษะ ความสามารถเฉพาะ และศักยภาพในการพัฒนา โดยอิงข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยวิเคราะห์ 8. การฝึกซ้อม ต้องมีระบบแผนการฝึกที่ต่อเนื่อง มีการประเมินผลรายบุคคล ใช้เทคโนโลยี เช่น VR และ AI วิเคราะห์เทคนิคการเล่น และประยุกต์ใช้ข้อมูลจริงในการปรับปรุงกระบวนการฝึก 9. การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน เป็นการฝึกฝนภายใต้สถานการณ์จริง เพื่อสร้างความมั่นใจ พัฒนาทักษะทางจิตวิทยาการกีฬา และปรับตัวต่อแรงกดดันจากการแข่งขัน 10. งบประมาณ เป็นทรัพยากรหลักที่สนับสนุนทุกองค์ประกอบข้างต้น ควรมีการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเพียงพอครอบคลุมการพัฒนาในระยะยาว องค์ประกอบทั้ง 10 ด้านมีความสัมพันธ์กันในเชิงโครงสร้างระบบ โดยสามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปัจจัยพื้นฐาน (องค์ประกอบที่ 3, 5, 10) ซึ่งเป็นโครงสร้างและทรัพยากรที่สนับสนุน กลุ่มปัจจัยกระบวนการ (องค์ประกอบที่ 1, 2, 4, 6, 7, 8) ที่เป็นกลไกหลักในการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา กลุ่มผลลัพธ์ (องค์ประกอบที่ 9) คือเป้าหมายสูงสุดในการส่งเสริมประสบการณ์การแข่งขันที่มีคุณภาพ การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลกับทุกองค์ประกอบอย่างเป็นระบบ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับการจัดการกีฬาโรงเรียนให้สอดคล้องกับบริบทของยุค 5.0 และนำไปสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

อภิปรายผล ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นประเด็นสำคัญในการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 ซึ่งต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของบริบททางเทคโนโลยีและความต้องการของภาคสังคม

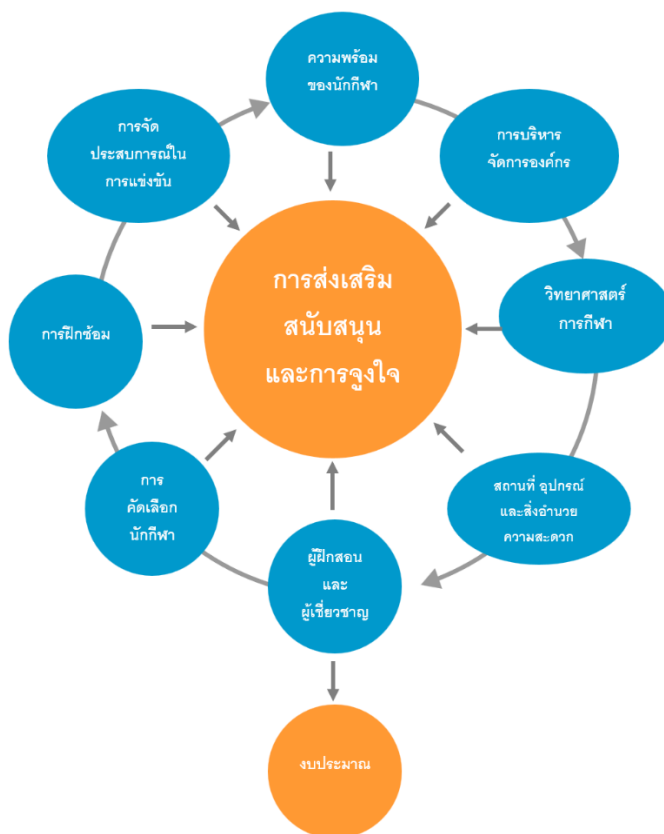
1. การปรับตัวของโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 โรงเรียนกีฬาในปัจจุบันต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารให้สอดคล้องกับแนวโน้มเทคโนโลยี เช่น การใช้ Big Data วิเคราะห์ข้อมูลนักกีฬา การใช้ VR ในการฝึกซ้อม และการใช้อุปกรณ์อัจฉริยะติดตามผลการฝึกซ้อม ซึ่งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนานักกีฬา (วิจารณ์ พานิช, 2563)

2. การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา บุคลากรโดยเฉพาะผู้ฝึกสอน จำเป็นต้องมีทักษะด้านดิจิทัลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานของ นางลักขณ์ วิรัชชัย และคณะ (2564) ที่ชี้ว่าการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

3. การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน หลักสูตรที่ทันสมัยและตอบสนองต่ออุตสาหกรรมการกีฬามีส่วนสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมนักเรียนเข้าสู่สายอาชีพ โดยการนำสื่อเทคโนโลยี เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ มัลติมีเดีย และเครื่องมือวิเคราะห์การฝึกซ้อมมาใช้ ช่วยเพิ่มคุณภาพการเรียนรู้และการฝึกกีฬา (สุนน อมรวิวัฒน์, 2563)

โดยสรุป การจัดการกีฬาโรงเรียนในยุค 5.0 จำเป็นต้องดำเนินการในเชิงระบบ ทั้งการปรับโครงสร้างองค์กร การใช้เทคโนโลยี และการพัฒนาบุคลากร การเลือกอภิปรายเพียง 3 ประเด็นนี้ เนื่องจากเป็นประเด็นหลักที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายสำคัญของโรงเรียนกีฬาในยุค 5.0 ที่ต้องเร่งปรับตัวและพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของยุคสมัยใหม่และยกระดับศักยภาพนักกีฬาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0

รูปที่ 1 ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0
ที่มา : ผู้ศึกษาสร้างขึ้น (2568)

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาด้านการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 ผู้ศึกษาได้องค์ประกอบของการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 ไว้ 10 องค์ประกอบหลักใหม่ ดังนี้

1. การส่งเสริม สนับสนุนและการจูงใจ ระบบการสร้างแรงบันดาลใจและการให้กำลังใจแก่นักกีฬาอย่างต่อเนื่อง

2. ความพร้อมของนักศึกษา ศักยภาพและความพร้อมของนักศึกษาในมิติต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ
3. การบริหารจัดการองค์กร ระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับยุค 5.0
4. วิทยาศาสตร์การกีฬา การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการพัฒนาประสิทธิภาพนักกีฬา
5. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมเข้ากับกระบวนการพัฒนานักกีฬา
6. โครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานระดับสากล
7. บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญและทักษะดิจิทัล ผู้ฝึกสอนและบุคลากรสนับสนุนที่มีคุณภาพและทักษะที่จำเป็นสำหรับยุค 5.0

8. การคัดเลือักนักกีฬา ระบบการคัดเลือกนักกีฬาที่มีศักยภาพอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

9. การฝึกซ้อม กระบวนการฝึกซ้อมที่เป็นระบบและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

10. การจัดประสบการณ์ในการแข่งขัน การสร้างโอกาสและประสบการณ์การแข่งขันที่หลากหลายและมีคุณภาพ

ความสำคัญของการค้นพบ การระบอบองค์ประกอบทั้ง 10 ด้านนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุค 5.0 ต้องอาศัยการบูรณาการหลายมิติอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของยุค 5.0 ควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะดิจิทัล และการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย องค์ประกอบเหล่านี้ไม่เพียงแต่เน้นการพัฒนาทักษะกีฬาเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมการพัฒนาองค์รวมของนักกีฬา ตั้งแต่ความพร้อมด้านต่างๆ ไปจนถึงการสร้างประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการแข่งขันในระดับสากล ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มการจัดการกีฬาสสมัยใหม่ที่เน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนและครอบคลุมทุกมิติ

เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา. (2563). *แนวทางการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2565). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2565-2570)*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กิตติพงษ์ เทพพานิช. (2563). การจัดการโครงการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว: กรณีศึกษาการแข่งขันกีฬานานาชาติในประเทศไทย. *วารสารการจัดการกีฬา*, 15(2), 78-95.
- เกษม นครเขตต์. (2564). การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเยาวชนไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 22(3), 45-58.
- จรวย แก่นวงศ์คำ. (2564). *การบริหารโรงเรียนกีฬาด้านแบบสู่ความเป็นเลิศในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรวยพร ธรณินทร์. (2564). *การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาเยาวชนไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2562). การปฏิรูประบบการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของประเทศไทย. *วารสารการกีฬาแห่งประเทศไทย*, 12(4), 89-104.
- จตุพร ขวมะลี. (2565). แนวทางการส่งเสริมและการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา. *วารสารครุศาสตร์*, 49(1), 267-284.
- จารุวรรณ ไชโย. (2564). ผลของการออกกำลังกายต่อสุขภาพจิตของนักเรียน. *วารสารวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 8(2), 56-65.
- จิระประภา อัครบวร. (2564). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2561). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการฝึกซ้อมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. *วารสารสมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย*, 5(1), 12-25.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2563). *หลักการและเทคนิคการฝึกกีฬาสสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- เฉลิม ชัยขรรณธร. (2563). *การจัดการศึกษาและการกีฬาในโรงเรียนกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชนกันต์ ราตรี. (2565). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการกีฬาของโรงเรียนกีฬา. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 19(36), 78-92.
- ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์. (2564). *การบริหารจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยชัย โกมารทัต. (2563). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้เรียนในชั้นเรียนพลศึกษา. *วารสารการศึกษาพลศึกษา*, 12(1), 34-42.
- ชัยพงษ์ เกียรติสุรนนท์. (2562). การพัฒนาโมเดลการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬา. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 11(2), 144-156.
- ชัยวัฒน์ สมบูรณ์นำเศรษฐ์. (2564). นวัตกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรกีฬาในสถาบันการศึกษา. *วารสารบริหารการศึกษา*, 18(2), 124-138.
- ชัยสิทธิ์ เฉลิมมีประเสริฐ. (2563). *ระบบงบประมาณและการจัดการทรัพยากรองค์กรสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: อีระฟิล์มและโซเท็กซ์.
- ณรงค์ สัจพันธุ์โรจน์. (2564). *การวางแผนการศึกษาและการจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: นิล.
- ดนัย ศิริมานิต. (2563). การพัฒนาทักษะกีฬาในศตวรรษที่ 21: แนวทางสู่ความเป็นเลิศระดับโลก. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา*, 15(4), 89-103.
- ธูปนา บุญล้ำ. (2564). การบริหารการเงินและงบประมาณในสถาบันศึกษาด้านการกีฬา. *วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ*, 12(2), 47-59.
- ทยา เจียรวัฒนวิทย์. (2563). การวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 12(3), 111-125.
- ทวีศักดิ์ วงศ์ศิริ. (2565). การจัดการความรู้เพื่อการพัฒนาองค์กรกีฬาแห่งอนาคต. *วารสารการบริหารจัดการ*, 26(3), 156-170.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2564). *องค์การแห่งความรู้: จากแนวคิดสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธงชัย เจริญทรัพย์มณี. (2563). *เทคนิคการฝึกทักษะกีฬาระดับสูง*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2562). การบริหารจัดการกีฬาในโรงเรียนประถมศึกษา. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 10(4), 78-85.
- ธีรพงษ์ คำพูน. (2564). การจัดการความรู้และนวัตกรรมในองค์กรกีฬา. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 44(171), 81-99.
- ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. (2565). รูปแบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในโรงเรียนกีฬา. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 14(1), 25-37.
- ธีรวัฒน์ กล้าหาญ. (2562). การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการกีฬา. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 20(3), 112-125.
- นงลักษณ์ ปรีชาดิเรก. (2563). การพัฒนาระบบการประเมินผลนักเรียนโรงเรียนกีฬา. *วารสารครุศาสตร์*, 47(2), 134-148.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2564). *การประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนกีฬา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการศึกษา.
- นันทสารี สุขโต. (2564). *หลักการจัดการสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาวัน มุสิกสาร. (2563). *การบริหารจัดการกีฬาสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติพล สุขสมบัติ. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการโรงเรียนกีฬา. *วารสารการจัดการการศึกษา*, 16(1), 67-81.
- นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. (2562). *การพัฒนานักกีฬาเยาวชนสู่ความเป็นเลิศ*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประมวล ศิริพันธ์แก้ว. (2565). *การพัฒนาศักยภาพนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ประพันธ์ เกียรติแผ้ว. (2564). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 13(2), 205-219.
- ประภาส โพธิ์ทองสุนันท์. (2563). การพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬา. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 16(1), 86-97.
- ประสิทธิ์ พงษ์พานิช. (2564). *การบริหารจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประโยชน์ บุญสินสุข. (2564). *กลยุทธ์การพัฒนาทักษะเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี คูเจริญไพศาล. (2564). *การบริหารจัดการตลาดสำหรับองค์กรกีฬา*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2563). *การจัดการเชิงกลยุทธ์ในภาครัฐ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2562). *การจัดการแข่งขันกีฬา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพศาล เกียรติศักดิ์. (2564). *การบริหารจัดการโครงการกีฬาสัมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลุ เดชะรินทร์. (2564). *การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรายุ กาญจนวรางกูร. (2564). *การบริหารจัดการองค์กรกีฬาเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พรพิมล วรวิฑูรพงศ์. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้านการกีฬาในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 11(2), 226-237.
- พิชัย ผิวดราม. (2564). การพัฒนาโมเดลการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย. *วารสารบริหารการศึกษา*, 18(1), 143-156.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2562). *กีฬาศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2563). รูปแบบการพัฒนานักกีฬาเยาวชนสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 21(3), 76-89.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2564). *การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- พิชิต ฤทธิ์เจริญ. (2563). *ระเบียบวิธีการศึกษาทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: เฮาส์ ออฟ คอร์มิสท์.
- พลรัตน์ วิไลรัตน์. (2563). *การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาในกีฬาสูง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนตรี ฉัตรมงคล. (2564). การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 13(1), 122-135.
- ยงยุทธ ต้นสาลี. (2565). *การบริหารจัดการกีฬาสัมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ยงยุทธ ต้นสาลี. (2565). แนวทางการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในยุคดิจิทัล. *วารสารการศึกษาและการพัฒนา*, 11(1), 88-97.
- วรเดช จันทรศร. (2562). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- วรรณิ์ เดียววิเศษ. (2564). การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยบูรพา*, 15(2), 214-226.
- วัชรพงษ์ ปะติเส. (2563). พฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนมัธยมศึกษา. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬา*, 7(3), 102-110.
- วัฒนา สุทธิพันธ์. (2565). นวัตกรรมจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการสถาบันการพลศึกษา*, 14(1), 1-15.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรกีฬาในระบบการศึกษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2564). *มาตรฐานการจัดการศึกษาด้านกีฬาในสถาบันการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. (2563). *การเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพนักกีฬาในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิจิต คณิงสุขเกษม. (2563). *การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิจิต คณิงสุขเกษม. (2564). รูปแบบการพัฒนากีฬาการบริหารจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศในยุคดิจิทัล. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 22(2), 143-157.
- วิจิต อุ่อ้น. (2564). *การศึกษาและพัฒนานโยบายการจัดการกีฬา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิเชียร บุญสุวรรณ. (2563). การส่งเสริมสุขภาพผ่านกิจกรรมพลศึกษา. *วารสารสุขภาพ*, 5(1), 22–30.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2564). *การบริหารองค์การสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- วิริยา บุญชัย. (2564). การพัฒนานักกีฬาเยาวชนสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(3), 192–205.
- ศักดิ์ชัย ยงค์วัฒนา. (2565). ความท้าทายในการพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาในประเทศไทย. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 47(1), 156–170.
- ศักดิ์ชาย ทักษสุวรรณ. (2564). *กลยุทธ์การพัฒนานักกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ.
- ศิลปชัย สุวรรณธาดา. (2563). *วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์. (2565). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนานักกีฬา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2563). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สมคิด บางโม. (2562). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- สมคิด สอนศรี. (2561). *การบริหารจัดการกีฬาในสถาบันการศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2564). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์.
- สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์. (2565). *วิทยาศาสตร์การกีฬากับการพัฒนานักกีฬา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ กาญจนกิจ. (2563). *นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2564). *การศึกษาและพัฒนาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ อารังอญวงศ์. (2563). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมพงษ์ ชูรัตน์. (2564). การพัฒนาระบบการจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา*, 21(2), 146–159.
- สมพร แสงชัย. (2565). รูปแบบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬาคุดจิตต์. *วารสารบริหารการศึกษา*, 19(1), 43–56.
- สมหวัง โอซารส. (2565). *การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2565). *รายงานวิจัยการพัฒนานักกีฬาสู่ความเป็นเลิศในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมวิทยาศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2565). *การพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลประเมินผล*. มหาสารคาม: ประสานการพิมพ์.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2562). *นวัตกรรม : ความหมาย ประเภท และความสำคัญต่อการเป็นผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนธยา สีละมด. (2562). *หลักการฝึกกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สามิตา สุนทรมณี. (2565). นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนกีฬา. *วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*, 38(1), 131–143.
- สุกัญญา พานิชเจริญนาม. (2564). บทบาทของครูพลศึกษาในการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย. *วารสารการพัฒนการศึกษา*, 9(2), 40–49.
- สุทธิพงษ์ บุญเลิศ. (2562). แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกีฬาสู่ความเป็นเลิศในสถาบันการศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ*, 11(1), 179–192.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2563). *การพัฒนาสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุพิตร สมาชิกโต. (2562). *การวิเคราะห์และพัฒนาเทคนิคการกีฬาสสมัยใหม่*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2563). *การพัฒนาการศึกษาไทยในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ มาลี. (2563). *การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สุรศักดิ์ แก้วเอี่ยม. (2565). การบริหารจัดการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศของโรงเรียนกีฬาในประเทศไทย. *วารสารวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ*, 23(1), 15-28.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬานันทนาการ. (2564). *แนวทางการพัฒนาระบบการจัดการกีฬาในโรงเรียนกีฬา*. กรุงเทพฯ: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2558). *รายงานประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก*. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา.
- อภิวัชร สุวรรณรัตน์. (2563). การใช้เทคโนโลยีในการสอนพลศึกษา. *วารสารเทคโนโลยีการศึกษา*, 6(1), 15-24.
- อัจฉรา จันทรรณ. (2564). *การวางแผนกลยุทธ์และการจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ภูวพิณพันธุ์. (2564). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อุดม พิมพ์. (2564). รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 12(1), 220-233.
- Cushion, C., & Jones, R. (2006). The impact of coaching on athlete performance. *International Journal of Sports Science*, 24(3), 123-135.
- Gilbert, W. D., & Trudel, P. (2004). Analysis of coaching science research published from 1970-2001. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 75(4), 388-399.
- Herzberg, F. (1959). *The motivation to work*. New York: John Wiley & Sons.
- Hums, M. A., & MacLean, J. C. (2018). *Governance and policy in sport organizations* (4th ed.). London: Routledge.
- Institute of Physical Education. (2021). *The development of sports skills in schools* (p. 85). Bangkok: Education Publishing House.
- James, M., Walters, G., Hill, B., & Howland, M. (2020). Sport development policy and practice: A case study of paradigm shifts in adaptable leadership. *Journal of Sport Management*, 34(2), 147-160.
- Krabuannat, S. (2002). Physical education curriculum development in Thailand. *Journal of Educational Research*, 15(2), 45-53.
- Lara-Bercial, S., North, J., Hamalainen, K., Oltmanns, K., Minkhorst, J., & Petrovic, L. (2017). *European sport coaching framework*. Leeds: Leeds Beckett University.
- Maslow, A. H. (1954). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.
- Sotiriadou, P., & De Bosscher, V. (2018). Managing high-performance sport: Introduction to past, present and future considerations. *European Sport Management Quarterly*, 18(1), 1-7.
- Sukbamrungsil, T. (2020). Sport management practices in Southeast Asian countries. *Asian Journal of Sport Management*, 12(3), 78-92.
- Yingyuad, P. (2021). Contemporary approaches to physical education pedagogy. *International Review of Physical Education*, 28(4), 156-171.